

Sygn. akt III Kp 381/13
4 Ds. 314/13/II

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Żoliborza w Warszawie, Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Wasilewska - Mikusek

Protokolant: Marzena Kozicka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6.06.2013 r.

zażalenia Sieci Obywatelskiej – Watchdog Polska na postanowienie z dnia 8 kwietnia 2013 r.

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 306 § 1 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

zażalenie uwzględnić i uchylić zaskarżone postanowienie z dnia 8 kwietnia 2013 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie 4 Ds. 314/13/II

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich (po przekształceniu Sieć Obywatelska – Watchdog Polska) w dniu 8 kwietnia 2013 roku złożyło zawiadomienie o możliwości popełnienia przez Dyrektora Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej przestępstwa z art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej wskazując, że od października 2012 roku do dnia złożenia zawiadomienia nie wykonał on swojego obowiązku związanego z udzieleniem informacji na wniosek tego stowarzyszenia o porozumieniach zawartych przez ten Instytut.

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 roku – po dokonaniu czynności sprawdzających w postaci przesłuchania w charakterze świadka przedstawiciela zawiadamiającego oraz uzyskaniu pisemnej informacji od Dyrektora IMiGW odmówiono wszczęcia dochodzenia w sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec braku znamion czynu zabronionego.

Postanowienie to w ustawowym terminie zaskarżył zawiadamiający, który wniósł o uchylenie powyższego postanowienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu zażalenie jest uzasadnione i zasługuje na uwzględnienie.

Analiza uzasadnienia zaskarżonego postanowienia w korelacji z zawiadomieniem o przestępstwie wskazuje, iż organy ścigania nie przeanalizowały w należyty sposób okoliczności sprawy, pomijając istotne fakty podawane przez zawiadamiającego, w tym okoliczność, iż brak czynności w sprawie realizacji wniosku o udostępnienie informacji publicznej trwał przez ponad 5 miesięcy tj. od 16.10.2012 roku do 27.03.2013 roku, a także wcześniej do 20 sierpnia 2012 roku.

W kontekście okoliczności sprawy uznać należy, iż ten błąd proceduralny polegający na nie oparciu się na całokształcie ujawnionych w sprawie okoliczności (art. 92 k.p.k.) mógł mieć znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy (art. 438 pkt 2 k.p.k.), a ustalenia stanu faktycznego w tym kontekście są dowolne i błędne i nie zasługują na ochronę przewidzianą w art. 7 k.p.k. (art. 438 pkt 3 k.p.k.).

Podobnie w zaskarżonym postanowieniu zupełnie bezkrytycznie przyznano walor wiarygodności pismu Dyrektora IMiGW co do przyczyn beczynności w zakresie rozpoznania wniosku o informację publiczną. Nie sposób w tym miejscu pominąć, czego zdaje się nie zauważyły organy ścigania, że w imieniu IMGiW wypowiedział się potencjalny sprawca, który może mieć interes w nieobiektywnym przedstawianiu rzeczywistości oraz, że informacja publiczna została udzielona w tej samej dacie co odpowiedź na zapytanie organów ścigania tj. 27 marca 2013 roku. Rozważenia zatem – na co słusznie zwraca uwagę skarżący-

wymaga fakt, jakie przyczyny i okoliczności skłoniły organ do udzielenia informacji, czy też jakie okoliczności zaistniały, że w tej dacie udzielenie informacji publicznej stało się możliwe.

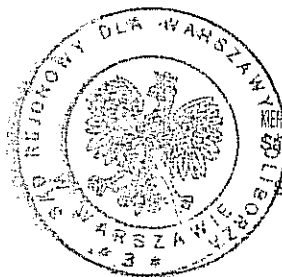
Sąd nie podziela zatem stanowiska Prokuratora wyrażonego w uzasadnieniu postanowienia, iż na obecnym etapie sprawy brak jest podstaw do wszczęcia postępowania o czyn zabroniony z art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej z uwagi na brak znamion czynu zabronionego opisywanego przez zawiadamiającego. Zgadza się jedynie z twierdzeniami co do tego, że jeśli w sprawie występuje bezczynność organów, to służy skarga w trybie kodeksu postępowania administracyjnego, a także istnieje możliwość poniesienia przez osobę odpowiedzialną za ten zakres czynności odpowiedzialności porządkowej pracowniczej, czy dyscyplinarnej. Niemniej wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia żaden z tych trybów nie wyłącza odpowiedzialności karnej z art. 23 ww. ustawy. Przypomnieć należy, że informacja publiczna powinna być udzielona na wniosek nie później niż w terminie 14 dni od złożenia wniosku, a jeśli to jest niemożliwe – wnioskodawca powinien być o tym poinformowany (art. 13 ww. ustawy). Brak jakiegokolwiek decyzji i działań w przedmiocie wniosku może natomiast wypełniać znamiona czynu z art. 23 ww. ustawy.

W sprawie nie przeanalizowano dostatecznie okoliczności faktycznych i ich znaczenia dla prawno-karnej oceny sytuacji, w tym: faktu, iż wniosek o udzielenie informacji publicznej złożono w czerwcu 2012 roku i wówczas do dnia 20 sierpnia 2012 roku także nie rozpoznano go, faktu, czy reorganizacja Instytutu i rzekoma nieobecność pracownika odpowiedzialnego za dostęp do informacji publicznej trwała, aż do 27 marca 2013 roku, przez cały ten okres.

Sąd uznał, iż organy ścigania winny ponownie przeanalizować podawane przez skarżącego oraz ujawnione w ramach czynności sprawdzających okoliczności, w tym wskazane powyżej, poddać ustalony na ich podstawie stan faktyczny - subsumpcji prawnej oraz rozważyć czy ujawnione okoliczności sprawy nie uprawdopodobniają w stopniu dostatecznym do wszczęcia postępowania przygotowawczego podejrzenia popełnienia przestępstwa ściganego w trybie publicznoskargowym. Podnieść bowiem należy, że stwierdzenie braku winy umyślnej po stronie osoby odpowiedzialnej w ramach IMiGW za dział informacji publicznej w kontekście okoliczności podawanych w zawiadomieniu było co najmniej przedwczesne.

Jeśli natomiast organy ścigania uznają, że w sprawie istnieje dostateczne prawdopodobieństwo popełnienia przestępstwa z art. 23 ustawy o informacji publicznej powinny w ramach postępowania dowodowego szczegółowo przeanalizować (w tym w oparciu o dokumentację) okoliczności podawane przez obie strony np. brak ponaglenia o udzielenie informacji) oraz zweryfikować je.

Mając powyższe na uwadze, Sąd postanowił jak na wstępie.

Na oryginale właściwe podpisy
Za Zgodność z oryginałem
Sekretarz

KIEROWNIK SEKRETARIATU SENIOR POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO
Sądu Rejonowego dla Warszawy-Zoliborza
III Wydział Karny
STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY
Agnieszka Kanabus

POUCZENIE

Na powyższe postanowienie zażalenie
nie służy